

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији

ЧАСОПИС „ОТЕТА ИСТИНА“ – БРОЈ 3, децембар - март 2005.

Седма је година од првих киднаповања на Косову и Метохији, а многе породице још увек не знају судбину својих укућана и рођака.

БЕЗНАЂЕ И КОШМАР

Они не носе црнину, али тугују. На славама и свадбама не певају, на весељима родбине на која су позвана сузе се онако саме од себе слију низ измучене образе. Они су људи којима је нада једини спас. Они који су је изгубили нису дочекали да сазнају истину о својим најмилијим који се воде као киднаповани или нестали. Боре се, иду од институције до институције за коју сматрају да им на било који начин може помоћи, траже истину. Истина је реч коју најчешће изговарају, а за многе нажалост недоступна. Шеста је година, а за неке и седма тече у трагању за истином. Њихова туга је јака и тешка. Они су немоћни да било шта ураде а извори снаге за трагањем полако пресушују. Уморни су, нервозни, понекад експлозивни, а најчешће неми обавијени осећајем безизлаза и страха од оног најгорег. А кад мали број њих и добије вест да им је син, брат, отац, мајка, они њихови најмилији од њих отргнути пронађен на неком од новоформираних колективних гробница, на Дуљу, Драгодану, Сувој Реци...надају се да је грешка. Не верују до последњег часа тек када погледају резултате ДНК-а анализе, познају кошуљу, сукњу, сат... Тада настаје празнина у њиховој души.

Не знају шта ће са собом. Не знају како сада да се понашају јер су седам година сву своју снагу усмерили ка једном једином циљу – проналажењу свог члана породице. И тек тада виде да то трагање за истином на крају заврши душевним ломом из кога се тешко може повратити.

Ако у тој и толикој несрећи која их је задесила постоји бар неко мало олакшање то је да проналаском и сахрањивањем могу да оду на њихов гроб и исплачу се за све ове године када нису смели да тако плачу, јер можда оплакују живог брата, сина, супруга. Страшна је судбина задесила људе и оне киднаповане и нестале и њихове породице које за њима тугују. Оволику несрећу треба издржати, а то је тешко, за многе неиздрживо.

САГЛАСНОСТ СРПСКЕ И АЛБАНСКЕ СТРАНЕ О САСТАНКУ РАДНЕ ГРУПЕ ЗА НЕСТАЛЕ - ПРИХВАЋЕНА ЛИСТА НЕСТАЛИХ

На састанку Радне групе за нестале, који је одржан у Београду, представници српске и албанске стране постигли су сагласност да се у будућем раду као важећи списак несталих уважи листа Међународног комитета Црвеног крста, на којој је евидентирано око 3.000 људи несталих на Косову и Метохији од јануара 1998. до децембра 2000. године. Франсоа Штам – шеф операције МКЦК за југоисточну Европу после састанка који је у Палати државне заједнице Србија и Црна Гора трајао два сата, изразио је задовољство постигнутим договором, нагласивши да МКЦК „очекује резултате и конкретан прогрес. Врло је важно што смо одржали састанак после годину дана застоја. То је корак који ће хиљадама породица, које још чекају вести о несталим члановима својих породица, донети жеље разрешења“. Додао је да МКЦК формира листу после разговора са члановима породица несталих, који дају детаљне податке о особи која тражи, упозоривши да се не ради о коначном списку и да ће се у „ходу“ проверавати и поредити са листама које имају удружења породица несталих. „Морамо бити задовољни састанком, јер је ово важан део дијалога Београда и Приштине“. На списку МКЦК налази се 2.960 несталих лица. Наредни састанак Радне групе за нестала лица заказан је за 9. јун 2005. у Приштини. Албанску делегацију, коју су сачињавали патолог Арсим Грђалиу и политички саветник досадашњег премијера Косова Неђмедин Спахиу, предводио је Рагип Зеколи. Државну делегацију, на челу са председником Одбора за Косово и Метохију парламента СЦГ Вељком Одаловићем, чинили су Градимир Налић, пуковник Гвозден Гагић и патолог проф.др. Славиша Добричанин. Састанку је присуствовао и представник УНМИК-а Томас Монеген и представници породица киднапованих и несталих из Београда и Приштине.

ФОРМИРАН ПОДОДБОР ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЧИЊЕНИЦА О БРОЈУ УБИЈЕНИХ И НЕСТАЛИХ ЗА КОСМЕТ У СКУПШТИНИ СЦГ - БРЖЕ ДО ИСТИНЕ О НЕСТАЛИМ СРБИМА

Одбор за Косово и Метохију Скупштине Србије и Црне Горе оформио је пододбор Одбора за Косово и Метохију за утврђивање чињеница о броју убијених, несталих и отетих лица са територије Косова и Метохије. Пододбор има десет чланова. Заступљене су све парламентарне странке. Председник Одбора за К.иМ. Вељко Одаловић је и председник Пододбора, а подпредседник Филип Стојановић, посланик Српске радикалне странке, иначе предлагач одлуке за избор Пододбора.

Образлажући предлог Филип Д. Стојановић је, између осталог рекао да већ неколико година покушава да убеди већину посланика да је потребно да се образује анкетни одбор, односно пододбор Одбора за Косово и Метохију, који

би након завршетка рада јавност обавестио о судбини убијених, несталих и отетих лица са територије Косова и Метохије, након доласка мировних снага. Наиме, грађани који не знају каква је судбина њихових рођака, који су нестали од када је завладао, наводно, мир на територији Косова и Метохије, свакодневно обилазе државне органе и друге институције са захтевом да се саопшти истина. Интересује их и после пет година шта је са убијеним, несталим и отетим рођацима.

Држава мора да саопшти истину. Мора јасно да саопшти податке колико је отето од стране албанских терориста, а зашто не рећи и од стране других који са оружјем на рамену крстаре Косовом и Метохијом од 10. јуна 1999. године. Уколико држава располаже подацима да су нека лица нестала, или отета, или убијена, онда мора да се саопшти и тај податак, као и све што се сазнало, а нарочито ко их је убијао, када и зашто, ако постоји неки други разлог, осим тога што су Срби. Ако су побијени, онда посмртни остаци морају да се пронађу и сахране према верском обичају или жељи родбине.

Посланик Александар Оравдић је рекао да је пододбор надлежан баш за ова питања, да је право решење које ће у континуитету, а сходно величини проблема и решавању мука одређених породица, дати бољи допринос на крају свог рада.

„КЛОПКА“

Неколико чланова Удружења породица киднапованих и несталих лица на просторима Косова и Метохије учествовало у ТВ емисији судија БК „клопка“ где су покушали да актуализују проблем око проналаска киднапованих и несталих лица.

СУДБИНА НАСТРАДАЛИХ СРБА СА КОСМЕТА 1999. ГОДИНЕ - ГРОБНИЦЕ У АЛБАНИЈИ

Иако су до сада Албанци порицали постојање масовних гробница, све чешће се помиње скоро отпочињање њихових откопавања.

Много пута су до сада чланови Удружења киднапованих и несталих лица на просторима К.иМ. упозоравали домаћу и светску јавност да на просторима Албаније постоје логори и гробнице Срба и неалбанаца са Космета, али су увек наилазили на зид ћутања. Трагањем за отетима дошло се до сазнања да су људи који су киднаповани 1998. године коришћени као живи штит вођама ОВК које су се сукобљавале са нашом војском и полицијом у намери да пређу границу Албаније. Фатос Нано је негирао да у његовој земљи постоје радни логори и масовне гробнице. Сада се све гласније прича да би судбина несталих и киднапованих Срба са Косова и Метохије у периоду пре и после доласка

мировних снага могла ускоро да се разјасни. Наиме, у северној Албанији су лоциране масовне гробнице и како смо ми незванично сазнали припрема се њихово ископавање. Жртве су наравно Срби, али и Албанци и остали неалбанци који су само зато што су били неистомисљеници терориста то платили животом. Сада то ископавање захтева и Хашки тибунал желећи да на тај начин добије материјалне доказе у процесима који се воде или се припремају против Албанаца, а међу првима је Рамуш Харадинај.

АПЕЛ АМБАСАДАМА ВЕЛИКЕ БРИТАНИЈЕ, НЕМАЧКЕ, ФРАНЦУСКЕ, ИТАЛИЈЕ И АМЕРИКЕ - ВРАТИТЕ НАМ ДОКУМЕНТАЦИЈУ

Обраћамо вам се са молбом за помоћ у вези са расветљавањем судбина несталих и киднапованих лица са Косова и Метохије.

Наше вишегодишња патња је постала неиздржива. Породице безуспешно трагају за својим намилијама шест, а неки седам година.

На територији Косова и Метохије прекршена је Женевска Конвенција о људским правима – право на живот. Ово хуманитарно питање је постављено као политичко и зато не даје позитивне резултате. Да бисмо дошли до разрешавања овог питања, потребно је да се третира као хуманитарно питање.

Поводом предстојећег дијалога Београда и Приштине, четврте Радне групе за нестала лица, обраћамо Вам се за помоћ и подршку на предстојећим преговорима. С тим у вези, упутили смо писмо УНМИК г-дину СОРЕН ЈЕССЕН-ПЕТЕРСЕН-у, са отвореним питањима која су везана за ову проблематику.

Истим поводом се обраћамо вама, са жељом да вас о томе информишемо. Посебно вас молимо да са пажњом погледате питање под тачком б а које се односи на питање документације КФОР-а.

Обзиром да су војници из ваше државе били у саставу мултинационалних бригада КФОР-а на Косову и Метохији, од почетка успостављања мисије, молимо Вас за помоћ и ургенцију за повраћај документације у вези са несталим лицима и пронађеним Н.Н. телима и гробницама, а коју је потребно доставити надлежним телима УНМИК-а.

Ово је од кључне важности у нашим напорима да дођемо до несталих лица.

Искрено се надамо вашој помоћи у нашим напорима и подржати разрешавање овог хуманитарног питања, каже се у апелу које је упутило Удружење породица киднапованих и несталих лица на К.иМ.

Небрига о породицама киднапованих и несталих лица на Космету

УКИНУТИ АДМИНИСТРАТИВНЕ БАРИЈЕРЕ

Породицама ускраћена примања несталих, не могу да продају имовину, а већина њих живи на ивици беде. Крајње је време да се о породицама киднапованих или несталих лица на Космету поведе више рачуна, да им се укину административне баријере и бар донекле олакшају њихови уништени и претешки животи. Отмицом њиховог члана породице отет им је нормалан живот. Они више никада неће моћи да функционишу као некада, па је зато њима потребна помоћ. Они треба да имају приоритет у свему јер они нису криви што држава тада није успела да заштити људе од киднаповања, али ова садашња мора да брине о породицама киднапованих и несталих лица.

МОЛБА АМЕРИЧКОЈ СЕНАТРОРКИ МЕЛИСИ БИН - СЕМ ИСТИНЕ НИШТА НЕ ТРАЖИМО

Потпуно смо свесни политичке тежине нашег проблема, са чиме се безуспешно носимо већ годинама, не само жртве терора и тероризма, већ и непринципијелне и нехуманитарне политике многих светских али и локалних моћника. Ми смо само обични људи, цивили и грађани, који нису ни моћни ни јаки да се боре са њима. Трагамо за људима који су у 90 процената цивили и међу њима нема само Срба, већ и Рома, Албанаца, Горанаца, Турака, Египћана и других. Резултати које има УМНИК (Одељење за нестала лица ОМПФ) су минимални или скоро симболични, а сарадња са њима јако лоша. С тим у вези, ми смо небројано пута улагали притужбе и апеле УНМИК-у а сарадњу са КФОР-ом немамо. Ситуација ј јако тешка и компликована, а у Србији не постоје експертске групе које се тиме баве у правом смислу речи, већ одређена (мала) одељења државних институција, која се јако тешко сналазе у односима са УНМИК-ом. Недостаје нам међународна подршка, саветодавство и експертиза, односно глас разума и помоћи који треба да се чује и покрене надлежне актере на конкретне мере и акције. Ово питање је од кључног значаја за политички дијалог Београда и Приштине који се очекује у Бечу, средином ове године, па нама као породицама је потребна свака помоћ и подршка на међународном плану, нарочито у институцијама попут Вашег Сената или Конгреса. Ситуација у нашој земљи је веома тешка, а ми морамо да учинимо све што је у нашој моћи да обезбедимо било који вид подршке, јер иначе се бојимо да никада нећемо доћи до истине нити успети да решимо наше случајеве.

Све је проблематично и под знаком питања, вечите борбе почев од ексхумација, идентификација тела, потрага, провера, трагања. Свесни смо да је ово питање комплексно па и неугодно за савремене светске политичке трендове, али се овде

ради о људима, о људским судбинама и животима, и то невиних цивила и деце који никоме ништа нису скривили. Наша борба је веома дуга и тешка, емотивна, а ретко ко има слуха и воље да нас подржи и да нам помогне. Позивамо се на сва начела хуманости, владавине права, људских права, грађанског друштва и права на живот, јер заиста тражимо само онај неопходни минимум у приступу у разрешавању наше проблематике, као и на непристрасност оних надлежних органа (и локалних и међународних) који се овим проблемом баве. Свако онај ко је покушао да нам помогне и коректно обави свој део посла, јер углавном сносио низ репрекусија и последица, а ми као породице испаштамо највише. Ми ништа сем истине не тражимо. Нисмо ничији гласоговорници. Не желимо да нико манипулише са нама нити да злоупотребљава ову проблематику ни за какве циљеве, сем у циљу трагања за нашим несталим најдражима.

С тим у вези, молимо Вас да нас подржите, да се прикључите активно нашим настојањима и напорима да пронађемо киднаповане и нестале људе од 1998.- данас, да подржите оне надлежне органе који раде на овом питању, и учините све што је у вашој моћи да се о овом проблему говори пред Сенатом САД-а, презентујете нашу проблематику и помогните нашој хуманитарној борби.

Желели бисмо да са Вама ступимо у контакт, да активно сарађујемо и да се упознамо и заједно укључимо у све активности Удружења. Неизмерно захвални, верујемо у Вас и нека Вас Бог штити и чува.

2005. година

АКТУЕЛНОСТИ:

Акција „НОВОСТИ“ најплеменитији подвиг доделила је Радмили Мићић, канађанки српског порекла специјалну плакету. Радмила Мићић је инспирисана трагичном судбином мајке Петре Костић и осталих мајки са К.иМ.чији су синови отргнути из њихових загрљаја, написала и изводи монодраму на више језика.